

הודיעו לי כי לוסון רוצה לראות אותי. יעדחילו טגיטה סחר בארבע
סחר בצהרים יבוא אצלי ניקולס, אף הוא לפי בקשתו.

אח"צ בא אצלי חואן ווקר, עתונאי מצילי קרוב למלכות. שאל למח התקפנו
יום. המרתחי לו - ודכרי נתקבלו על דעתו. הסכים שגם כל ארץ במצבנו
נוקה זאה. הוא נוסע מפה לצרכה ולאנגליה, ואח"כ לספרד - בה ירצה על ישראל.
שכועיים, וחוא מהמעל ממעוז היזמה של ישראל

בערב בא אצלי יגאל ידין ומסר רשמיו מאנגליה וארה"ב. נפגש עם ג'קסון
אלטוף - המזכיר לכועצה הבטחון של הנשיא) ומקבל כל דבריו נאצר - על
יצוד. כשהסביר לו המצב - לאור שכחו לא מעט - האיע לו להסביר הדברים
אבל לאחר שנהפכה חזר מלבריו. יגאל הרצה בכמה אוניברסיטות, וכמוכך
ובבונדט. בכל אספה כמעט שלא רואיט נוער. והדור החדש אינו יודע כלום
בם ההסון אינו יודע, כי מזמינים לבנקאים רק נוחני הכסף. באנגליה
מונמנטן, שדיבר קשות נגד הממצלה. חינו של אידן ירד בעיני כולם,
הבא, לדעה יגאל, יהיה ביבאן.

יום ב'

כעשר בבוקר בא אצלי ניקולס לפי בקשתו. ידעתי ממקור אחר שהוטל עליו
מדוע לא מוסרימלנו הנשק שקנינו וחוא ההחנן שלא ישלחו אותו אלי לשם
בין כך הדבר ידוע לי, אבל לונדון לא נשמעה לו כנראה. החילה דבר
ועל חא עד שלכסוף בא לעצם השליחות: לא מוסרים מה שקנינו ממני החלסת
לא לשלוח נשק למחז"ת. אמרתי לו כי נשלח נשק למחז"ת, אבל אני יודע

יחסו של משרד החוץ הבריטי וכל עוד יש להם תקווה להאחז באחת מארצות ערב -
יחגדו לישראל. הוא סען שבמשך היותו פה הוטב מצב היחסים השתפרו במידה
ידועה. הוא עוזב בקרוב ויוצא ליוגוסלביה, ובמקומו יבוא מי שהיה קונסול
בני.

נסיחה להסביר לו עמדתנו בענין עזה - לא כוח או"ם מסעטי כמחון,
וחסיבות שדה א-סיך להבטיח חופש השיט. אמרתי שבענין זה הקבע אולי עמדה
אנגליה גם עמדה ניו-זילנד ואוסטרליה. חוסמתי שהמדיניות השלילית של משרד
החוץ בבריטי לא תערער הערצתי לעם האנגלי ולמשטרו המדיני, ואני מצעער על
חלוטו של אנגליה בארמ"ב, ואם אין תקווה לחקטת ארה"ב של אירופה, כי בלי
אנגליה הדבר לא יעשה.

ממנו הוא אמר שהרעיון הזה רוכש לבבות, והשמרנים כבר נוטים למסור
חמסי בקרב ארצות מערב אירופה, מחוץ לחקלאות, כי הם רואים צורך להרחיב
החקלאות באנגליה. חצי המזון הם כבר מייצרים בעצמם, למשל הם מפאחים העשית
סוכר מסלק, אם כי הוא יקר מסוכר חוץ.

החכנית של אייזנהאוייר לדעתי חחוק ברית בגדר ואנגליה חשאר בברית
ובעיראק. העירותי כי במסרה זה אין כמעט תקווה להטבת יחסו של מה"ח הבריטי
לישראל...

נפודנו בידידות.

- אח"צ בא אצלי לוסון, אף הוא לפי בקשתו. קיבל חשוכה לסענוחי במגישחנו
חקודמת. מזכיר המדינה תוחה מה מדיניות ישראל לטווח ארוך. הוא רוצה
בקואורציה עם ישראל בקביעה יחסי שלום בין ישראל וערב. לא המיד היה שלם
עם התנהגותו, שולל סענוחי על ביטול חסכט שה"נ. אם אכן הם חסכט - יש

טח 2 בנובמבר מצווה על הצדדים לשטור תהסכם. ביחס לעזוה השאלה פתוחה, מזכיר שוב החלטה 2 בנובמבר. הוא אומטימי ביחס לכוח או"ם בעזה. נוכחות זה ימנע הדברים שקרו בעבר. ואשר לסיצר אילה - כבר א טר לבולדה שזה סיצר לאומי, ובנוגע לענין זה אפשר להסכים עם ישראל, ויש לחפש אמצעים להבטיח ש השיס. האמצעים יעובדו ע"י מזכיר תאו"ס. לדעתו ציות סלא להחלטה 2 נמבר ומציאות כוח או"ם בטיצרים ימחרו השאלה. אין לתקן כל אי צדק בכוח.

אכרחי לו שהתנהגות ארה"כ כעצרת היתה לא מוטריה ביחס אלינו. לא הייתי רר הבעיה המוטריה אלמלא דיבר דלס והנשיא - ואני מניח בכנות - על צדק. טבין עטי אטיה. יש עריין סולידריות גזעיה, סולידריות של צבע. וגם היו נים במחד מלחמה. ואינס יודעים טחי ישראל ומה מצבה. לא כן ארה"ב. במצבנו ז אף היא עו-ה אוחו הדבר. אנו מכירים ביחרונה הכלכלי המדיני והצבאי של ז - לא ביחרונה הטוטרי. במישור מוטרי אנו סוים. והיה אי-צדק בבנוי של 'ב. כוח או"ם בעזה לא ימנע מידאיון, דק אנו יכולים למנוע זאת. ועל ייות ארוכת טווח של שלום - אנו חושביט, אבל שליטים אלה של ערב רוצים ניד אוחנו, ואי אפשר לדרוש מאתנו שנשנה אותם. מדוע אין ארה"ב משנה את גיין וכרושצוב? מדוע אנגליה וצרפת וארה"ב לא רכשו לבו של היטלר? מוכן להסביר בכחב לדלס מדוע טעלנו ולשכנע אוחו אם הוא יקבל קריטריון דק ולא טורטלי.

בישיבה הטטה בררנו חכניה מבנה הצבא. יש מחלוקת בין מטה ובין דין. מציע כי 15 מיליון דולר יושקעו ברכישת 12 טופר מיטטרים ו-6 ווטורים, זו הדבר בשנה הבאה. דן רוצה רק 3 ווטורים וששה סופר - והשאר לחלקי ף ולרבווי שעות סיטה. טעה טיטה במיסטר עולה 1500 ל"י. דן רוצה 7000 טיטה למיטטרים ועוד 12 אלף לסילונים אחרים. מטה מציע 4000 שעות סיטה

למיסטר ועוד 10,000 לטילונים אחרים. משה רוצה שיאמנו 120 טייסי טילון.
אברר עם דן כמה שעות טיסה היו ללוחמי המטוסים שלנו במדבר סיני.

יש וויכוח גם על ביטול בה"ס ל אימון על יד כל פיקוד ורכוז האימונים
בנתניה, ע"י כך יבוטלו בה"ס בצפון ובמרכז. יש וויכוח עם מסטר ימי האימונים
למלואים - חצי מיליון, 3/4 או מיליון. וויכוח שלישי אם החיה ספקה גייסות
הטריגון, או הטריגון יחולק בין הפיקודים.

לפי הקיצוצים יצאו 50 קצינים מצבא קבע. שרף יקבל 10 אחדים ישובו
למשקם. הצעה שנערה מיוחדת מטפל במידור הנשאים.

- בערב החיעצות עם משה, הרצוג, איתן ואיטר. אבן שלגרף על השיחה עם
המזכל ב-5 ביאנואר. נוכחו בונץ, קורדיה, פרטולר, רפאל קדרון. המזכל התאונן
כי בטבעה לה"ז ישארו עוד בידינו 40% של סיני. בארבעים אחוזים אלה כל הדרכים.
השאר מדבר. עליו לדווח לעצרת במקרה של *dead lock* או הפרה גלויה.
משלחת ישראל היחה מעילה אצל משלחות או"ם בענין המיצרים ועזה. בחמשך
דבריו אמר המזכל כי ההפקיד העיקרי של כוח או"ם הוא לפקח על הפסקת אש ולעקוב
אחרי פנוי הכוחות הזרים. לפני הכל על ישראל לשוב לקוי שביחה הנשק. כאשר
לפירדאיון לא נבחן הדבר ע"י המשקיפים. קורדיה אמר שהפירדאיון זהו הגמול
למלישה בסיני. לא רצה להביד כלום על עחיד עזה והמיצרים.

שאלתי אח אשכול כמה זמן נוכל להתקיים אם אמריקה חטיל סנקציות ותאסור
כל העברה כספית לארץ. אמר 3 חדשים.

משה הציע שלא נשוב לגבול הבינלאומי או נניח רצועה של 15 קילום.
החנדהי לכך, כי ע"י כך נכביד מאבקנו על עזה, והמיצרים, ואמרתי כי אציע
'ממשלה להודיע לעצרת ולממשלה ארה"ב כי נשוב עד הגבול הבינלאומי, אבל בשום

אופן לא נעזוב את עזה ולא אזור שרם א-סיף בלי ערובות יעילות ומוחלטות לחומש השיט - ויהי מה. טוב שיהיה משבר כלכלי - גם מבחינה פנימית וגם מבחינה מצבנו בעולם. עלינו להיאבק על דבר צורך - והכסף האמריקני לא יכניע אותנו.

הרצוג הציע לחזמין את גולדה ואבן ליומים לארץ, להודיע להם שיפנו למזבל ויודיעו לו כי חשובה סופית יביאו מהארץ, לפי ימטרו - כפי שהצעתי - כי ניסוג במשך שבוע עוד 25 קילומטר.

איתן טוב הציע לכנס ועידה בינלאומית לפתרון בעיה הפליטים.

- מלשכת העתונות הודיע לי שיש להיפגש עם עורכי העיתונים. אמרתי שאעשה רק לאחר החלטה סופית של הממשלה ביום א'.

- במשך שנה 1956 קיבלנו חימוש בטכום של 123.881.210 דולר מזה לח"א 41.139.597, לחילוח יבשה 67.081.933, לחיל חים 6.566.418, לאלקטרוניקה 1.706.563, לציוד צניחה 776.795, לציוד אספקה 6.609.989.

לח"א 60 חימורים (24 מיל. ד.), 6 אורגנים (0.724 מ.ד.), 3 טטאור קרב לילה (0.525 מ.ד.), 3 מוסקיסו (צלום), 2 נורד (חובלה), 2 חליקופטר (349.520), 27 פייפרן 140 טנקים שרמן, 10 שרמן דוזר, 10 שרמן חלוץ, 150 AMX, 18 תוחה מתנייע, 228 זחלמים, 33 תוחתי שדה, 73 תוחתי רק"מ, 172 תוחתי נ.ט., 63 תוחתי נ.ט., 48 מרגמות 120 מ"מ סולחם, 1500 בזוקות 73 מ"מ, 350 בזוקות 3.5", 80 מכונות יריה 3000, 11.914 רובים 7.62 מ.וו.ו.ן, החמושה לנשק קל 41 מיליון.

לחיל היטז 50 סירות גומי, 300 קליעים 4.5" ועוד.

1.495 מצנחים וציוד צניחה, 300 משאיות 6x6, 544 מכונות שונות.